

Savantul EDMOND NICOLAU

Profesorul dr. doc. ing. Edmond Nicoalu a fost o remarcabilă personalitate în știința și tehnica românească și mondială a secolului 20, deschizător de drumuri în domeniul de vârf al acestora – cibernetică, informatică, cu importante atribuții în cercetarea electronică, electrotehnică, energetică, matematică aplicată, cu o vastă cultură și nescăpată dorință de cunoaștere, ceea ce l-a situat pe primele locuri în cercetarea interdisciplinară și multidisciplinară.

S-a născut în 3 iunie 1922 la Brăila, a absolvit Politehnica din București, Facultatea de Electrotehnică, secția Radio în 1945, Facultatea de Filosofie în 1954,

a susținut teza de doctorat în 1969 cu titlul “Sinteza sistemelor radiante”, iar în 1974 a devenit doctor docent în științe.

S-a căsătorit cu Eugenia Tocneanu.

După absolvirea primei facultății, în perioada 1946-1948 a funcționat ca inginer la Direcția de Telecomunicații București, iar din 1948 și-a început cariera didactică universitară la Institutul Politehnic din București unde rămâne până la sfârșitul vieții. A fost unul dintre creatorii Facultății de Electronică, apoi profesor la Academia de Studii Economice din București (ASE) primul decan al Facultății de Cibernetică Economică; profesor la Academia Tehnică Militară, la Școala Superioară de Radiolocație. A fost primul director științific al Centrului de calcul ASE, director de studii pentru electronică și automată al Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor (ASIT).

Savantul român Edmond Nicolau a condus organizații științifice internaționale: director pentru educație la World Organisation for Systems and Cybernetics (WOSC), director etnic internațional la Institute des Hautes Syntheses, vicepreședinte la Academia de Cibernetică Odobleja (Lugano), membru în consiliul de administrație al Association Internationale de Cibernétique, membru adjunct al Academiei Internaționale a Oamenilor de Știință (San Marino).

A deținut funcții onorifice în cadrul multor societăți științifice naționale și internaționale în domeniul ciberneticii, medicinei, ingineriei, cercetării interdisciplinare.

A format multe generații de intelectuali, având întotdeauna o deschidere spre tineret căruia i-a împărtășit cu dăruire cunoștințele acumulate. Edmond Nicolau a condus sau colaborat la reviste internaționale: KYBERNETICS, REVUE INTERNATIONALE DE SYSTEMIQUE, ROBOTICA (ANGLIA), CYBERNETICA (BELGIA), ZENTRAL BLATT FUR MATHEMATIK etc.

La invitația unor prestigioase universități, a conferențiat la Achen, Lausanne, Moscova, Durham, Paris, Ciudad de Mexico, Kiev, Strasbourg, Arrabida etc, a participat la numeroase congrese internaționale (Oxford, Amsterdam, Namur, Ciudad de Mexico etc), la multe din acestea a fost presedintele de secție.

Dintre cele mai importante distincții obținute amintim: Premiul Academiei Române în 1974, Diploma Conferinței ASIT, Grand Prix-Institut des Hautes Syntheses în 1975, Certificat Systems Research Foundation (Canada) în 1986, Diploma de Onoare a Asociației Oamenilor de Știință și altele.

A publicat cca 70 de volume la care este autor, coautor, sau coordonator, unele dintre acestea au fost traduse și publicate în SUA, URSS, Bulgaria, Italia, Spania, Franța, Olanda, cca 500 de articole științifice în 16 țări; a făcut parte din diferite colegii de redacții ale unor reviste științifice din România.

În anul 1992 a fost instituit “ Premiul Edmond Nicolau” pentru cea mai bună lucrare de biofizică și/sau biocibernetică de către Laboratorul de Informatică Medicală, premiu care se atribuie anual în cadrul “ Conferinței Naționale de Informatică Medicală”. Disparația dintre noi, prea devreme, a domnului profesor a însemnat o mare pierdere pentru știința, cultura tehnică, învățământul românesc și o mare mâhnire pentru toți cei care l-au cunoscut, prețuit și stimat.